

Potřetí jednal ÚV KSČM

Stalo se tak v sobotu 22. ledna. A opět distančním způsobem po krajích. Strana tak reaguje na současná epidemiologická opatření. Vedení strany uvažuje, že by však v tomto formátu svolávalo zasedání ÚV obdobným způsobem. Je to zejména pro dojíždějící mnohem pohodlnější, rychlejší a hlavně ekonomičtější. Na druhou stranu je nutno brát v úvahu i důležitost osobního kontaktu.

Předsedkyně strany s. Konečná v úvodu svého vystoupení reagovala na nově jmenovanou vládu ČR. Podle ní se vláda svými úmysly, v nichž většina občanů této republiky rozhodně nehraje prim, ani netají. Uvedla: “V programovém prohlášení to otevřeně napsali – že základem bude pro novou vládu ODS? TOP09, KDU-ČSL, STANu a Pirátů – podnikatelské odvětví. Více než tři miliony pracujících, dva miliony důchodců a další budou jen trpěným elementem. Programové prohlášení, i když je plné frází, ukazuje, že nová vláda Petra Fialy půjde cestou nejjednodušších škrtů. Fialova vláda již ukázala, že chce šetřit na lidech, ale rozhodně ne na sobě. Nemá ani odvahu hledat peníze tam, kde je jich dostatek. U velkých firem, bank a digitálních gigantů, o nichž v programovém prohlášení není ani slovo. Co však v programovém prohlášení najdeme, je – tak to je formulka flexibilnější pracovní podmínky. Za čímž se neskrývá nic jiného než útok na zákoník práce.”

DISKUSNÍ ČTVRTEK * DISKUSNÍ ČTVRTEK

OD PAŘÍŽSKÉ KOMUNY PŘES VŘSR K ÚNORU 1948 V ČSR

Úvodní slovo:
 PhDr. Emil Voráček, DrSc.

24. února 2022 v 16.00 hodin

Brno, Křenová 67 – zasedací sál ve 2. poschodí

Zve ideově-teoretická sekce MěV KSČM v Brně

Soudružka předsedkyně rovněž informovala o dvou dopisech. V tom prvním otevřeném KSČM vyzvala vládu, aby zvažila zastavení obchodování emisních povolenek na burze, ten druhý osobně adresovala ministryni Černochové v souvislosti s tím, co se šeptá v případě mošnovského letiště. Není ani třeba uvádět, že oba dopisy zůstaly bez odpovědi. Zasedání ÚV přijalo dvě politická stanoviska. To první – KSČM je připravena bojovat za zájmy pracujících a seniorů – reaguje na programové prohlášení vlády. To druhé – KSČM odmítá vládní dar munice na Ukrajinu! vyplynulo z aktuálního kroku vlády.

Zasedání zdůraznilo hlavní úkol KSČM letošního roku – komunální volby. Vedle toho je to i příprava na další volby – prezidentské, jež se uskuteční na počátku příštího roku. Členové ÚV se v této souvislosti usnesli povstavit k těmto volbám vlastního kandidáta KSČM. V této souvislosti uložili okresním výborům zajistit sběr min. 500 podpisů pod petici navrhuující kandidáta KSČM. Mimo pozornost nezůstala ani příprava strany na jednání XI. sjezdu. ÚV revokoval své usnesení z roku 2019 o svolání sjezdu na duben roku 2020. Současně svolal XI. sjezd do Brna na 14. a 15. 5. 2022. Současně stanovil klíč pro volbu delegátů. *(Poznámka, delegáti XI. sjezdu byli zvoleni na jednáních okresních konferencí na počátku roku 2020. Náš MěV se na ÚV a následně i na ÚRoK obrátil s dotazem, jakým způsobem tento problém dvojí volby delegátů řešit, stále však čeká na odpověď.)*

Zasedání se zabývalo i dalšími záležitostmi: schválilo vedoucí pracovních komisí pro přípravu obsahových dokumentů XI. sjezdu stejně jako harmonogram jeho programové přípravy, vyhlásilo dobrovolný mimořádný členský příspěvek k zabezpečení XI. sjezdu KSČM, schválilo nové logo XI. sjezdu KSČM „prsten s hvězdou“. Příští zasedání ÚV se sejde 26. března. **Aleš Růčka**

MALÉ ZAMYŠLENÍ ALEŠE RŮČKY

TENTOKRÁT PŘED MĚSTSKOU KONFERENCÍ

Ačkoliv jsme v současných dnech ze všech stran ujišťováním, že žijeme Pekingem. Budiž, čím jiným za současného stavu společnosti žít. Přesto si však troufám tvrdit, že to až tak zcela neplatí.

V našich základních organizacích totiž právě probíhá jednání výročních členských schůzí. Na ně pak 26. února naváže jednání městské stranické konference, jímž vyvrcholí, a jsem přesvědčen, že tentokrát už skutečně, naše příprava na jednání XI. sjezdu strany. Všichni dobře víme, že taková konference není jen vyslechnutí si nějaké zprávy a návrhů co dělat dál, podiskutovat o tom a pak se shodnout na nějakých závěrech. A protože to všichni víme, nechci se zabývat jednotlivými konkrétními úkoly, o kterých budou delegáti naší konference jednat.

Mezi stěžejní bude samozřejmě patřit příprava na komunální volby. Je zřejmé, že samostatné kandidátní listiny KSČM nebudou mít v podmínkách Brna, snad s výjimkou některých městských částí, příliš velkou šanci uspět. Vždyť volební preference KSČM podle aktuálního měření agentury SA-NEP by stranu volilo 3,2%, což je méně než při parlamentních volbách. Konference s k tomu bude muset vyjádřit a dát jasné stanovisko k postupu přípravy – sestavení našich kandidátek. S tím sou-

visí i problematika sestavování volebních programů. Musí obsahovat především ty palčivé problémy, jež stěžují život obyvatelům našeho města. Neobsáhlá pojednání byť podložená příslušnými odbornými podklady, ale pouze několik hlavních bodů – jasných a všem srozumitelných. Stejně jako budeme potřebovat spojence k sestavení kandidátních listin, budeme je potřebovat i k sestavení volebních programů. Právě tito spojenci mohou sehrát rozhodující roli v pochopení a následném přijetí obsahu volebních programů u potencionálních voličů.

Dalším stěžejním cílem jednání konference bude, jak jsem se už zmínil, příprava na sjezdové jednání. V praxi to bude znamenat fundovaně se, s využitím názorů a námětů z jednání výročních schůzí, vyjádřit ke změnám základních dokumentů strany – stanovám a programu. Svě jsem k programu vyjádřil v minulém čísle Echa, nyní jen několik vět k návrhům na změny ve stanovách: Patřím k těm, kteří se domnívají, že by strana na sebe v této souvislosti neměla příliš upozorňovat, úpravy by měly být pouze takové, které se jeví jako nezbytné. Takové, které vycházejí ze současného reálného stavu strany. Stručně řečeno z pokračujícího úbytku členů a rovněž nižších příjmů. Změny by se tedy měly týkat otázek spojených například z počtem členů ÚV vycházejícího z paritního zastoupení krajských organizací dle počtu jejich členů, dále s vytvořením možností pro slučování okresních organizací s nízkým počtem členů. Současné i změny, které vyplývají z novel Hospodářské směrnice v minulém období. Proč třeba volit v ZO revizora hospodaření, když ZO už několik let samostatně nehospodaří. Protiepidemická opatření poslední dva roky významně ovlivnila, a jistě i nadále ovlivňovat budou, práci stranických orgánů a organizací. I na to by mělo být ve stanovách pamatováno. Jistě se najdou další důležité náměty na změny ve stanovách. Zde však nechávám prostor ostatním.

Závěrem bych chtěl vyjádřit, že i vy se k obsahu konference můžete prostřednictvím stranických organizací vyjádřit, především formou konkrétních námětů, čím by se strana měla v nadcházejícím období zabývat.

Máme novou vládu s důvěrou poslanců. Nikdo nezapochyboval, že to tak nebude, když v Poslanecké sněmovně mají vládní poslanci většinu.

Při projednávání se však ozvalo, že STAN prý dostali před volbami finanční dar, snad prý z podivných zdrojů. Jestliže Vít Rakušan s rozzářenýma očima výsledek voleb hodnotil „jako úžasné, že ve sněmovně nebudou již komunisté“, tak tentokrát chmurným vzhledem reagoval tak, že pokud se nařčení prokáže pravdivým, že peníze vrátí. To by ale bylo málo, vždyť sloužily přeci k předvolební kampani a ta ovlivnila určité voliče. Sám by měl rezignovat na funkci ministra a mandát poslance. Ne proto, že bychom byli příznivci „stínání hlav“, ale používáme jen dřívější slovník této strany, když byla v opozici a někdo z vládnoucí strany se dle nich něčeho nekalého dopustil. Toho se však nedočkáme.

Ve schváleném vládním prohlášení nám nejvíce vadí proklamovaná politická orientace na „Západ“ a výdaje peněz pro armádu k vyzbrojování NATO! Což vměšování se USA do vnitřní politiky suverénních států, bombardování cizích území a tím zabíjení obyvatel včetně dětí, ničení infrastruktury obydlí, je politikou, kterou bychom měli podporovat? To je ta proklamovaná svoboda a demokracie? Nikoliv! Jsme proti světovládné politice USA! Vždyť svoboda a demokracie, kterou ony stále proklamují, netkví přece v neustálém zbrojení a v porušování zásad Charty OSN.

Známe ale přece historii. USA vznikly na vyvraždění původního obyvatelstva a vyhnání zbytku indiánů do rezervací. Nebo v období 2. světové války, místo včasného otevření druhé fronty proti hitlerovským vojskům se H. Truman vyjádřil tak, že „zbraně budou dodávat té straně, která prohrává - ať se bijí co nejdéle.“ A mohli bychom pokračovat obsahem zrůdného plánu A. Dullese z roku 1945 či projevem R. Regana na tajné poradě vedoucích pracovníků zahraničně politických služeb v červnu 1984. Z těchto dokumentů číší chorobná touha po světovládě a z toho pramenící nenávistná zášť vůči tehdejšímu SSSR. Z Reaganova projevu se může citovat, že nelze šetřit dolary pro páté kolony a disidentskou činnost. A v závěru je řečeno to nejdůležitější: „Až západ rozdělí říši zla, otevře se mu konečně přístup k mimořádně

ně bohatým surovinovým zdrojům a k laciné pracovní síle Sovětského svazu... S pádem Sovětského impéria našim vážným protivníkem zůstane pouze Čína. K ní, doufám, se vrátíme, jakmile se vyrovnáme s Ruskem. Bůh nám pomáhá!“

Jde tedy o zisk nebo o životy lidí?! Každý si to musí ve svém myšlení rozebrat a ujasnit sám.

Jsme Slované, nejsme Germáni ani Anglosasi. V roce 1945 nás osvobodila Rudá armáda. Její příslušníci za to zaplatili tím nejdražším - vlastní krví! Rusové a my jsme přátelé a žádná vláda nemá právo toto zpochybňovat, znevažovat!

Mluvit o okupaci v roce 1968 nemá ani pojmový, ani historický základ. Copak vojska Varšavské smlouvy k nám přišla, aby si Sovětský svaz přivlastnil naše území a připojil ke svému? To by byla okupace. Vojska přišla proto, aby nebyla narušena Varšavská smlouva, jako obranný systém proti útočnému paktu NATO. Vždyť to byli představitelé naší republiky v čele s A. Dubčekem, kteří se nezúčastnili svolané schůzky VS v létě 1968. Byli to naši představitelé, kteří neplnili „slíbené“ na schůzkách v Bratislavě a v Čierné nad Tisou. Byl to A. Dubček, který si nechal u sebe dopis od představitelů SSSR adresovaný ÚV KSČ, ve kterém oni upozorňují naše orgány, že neplnění uzavřených dohod donutí spojenecké země ke vstupu vojsk k záchraně socialismu. Copak v dané situaci a době bylo možné nechat vrazit klín do Varšavské smlouvy?! Kdyby tehdy k tomuto vstupu nedošlo, budování socialismu u nás by dalších 20 let k naší škodě nepokračovalo.

Vraťme se do současnosti, minulost neovlivníme, ale z chyb se musíme poučit! Jsme před komunálními volbami, ukazujme našim lidem skutečnou pravdu. Současné vlády jsou pravicového zaměření, spjatý s kapitalismem. Tržním hospodařením jsme se stali jako ČR nesoběstačnými v zemědělské produkci a v průmyslu montovnou.

Chceme žít lépe, chceme šťastný život mladé generace v míru! Zapojte se do přípravy a na podzim přijďte k volbám. Volte KSČM a levicové strany. Nechceme kapitalismus, chceme sociálně spravedlivou společnost, založenou na lidskosti a mírovém soužití.

Dost bylo bezpráví, strádání a válek!

Clenové ZO KSČM 3002 Brno

ZAJISTÍ ENERGETICKOU SOBĚSTAČNOST BRNA

Brněnský plán „Green future“ povede k uhlíkové neutralitě a zajistí energetickou soběstačnost města. Tedy všech podniků a zařízení v majetku města Brna pro které vyrobí elektřinu, teplou vodu k vytápění sídlišť, biolyn, vodík k pohonu autobusů či zajistí tržby z prodeje druhotných surovin vyříděných z ročně svážených 100000 t smetí městská Spalovna komunálních odpadů SAKO. Green Future předpokládá investice tří miliard Kč. A to 1,5 miliardy Kč do fotovoltaiky a 1,5 miliardy Kč na pět velkých projektů na které vydělá SAKO, přičemž dotační podpora má činit 50 až 80 procent investice.

Město Brno chce naplno využít svůj energetický potenciál a výrazně se posunout k neutralitě produkce skleníkového plynu CO₂. Současně s tím bude brněnská aglomerace energeticky soběstačná a nezávislá na fosilních zdrojích energie. K tomu má výrazně přispět propojený soubor energetických a ekologických projektů městské firmy SAKO Brno, který pod názvem „Green future #2030“ představili Petr Hladík, 1. náměstek primátorky a Filip Leder, předseda představenstva SAKO Brno.

„Chceme posunout Brno k CO₂ neutralitě nejpozději do konce roku 2030. A zároveň pracovat na tom, aby do dalších dvaceti let bylo město uhlíkově neutrální. K tomu využijeme i potenciál plánovaných projektů městské společnosti SAKO Brno, který propojíme do jednoho velkého, smysluplného celku,“ zdůraznil náměstek primátorky Hladík a dodal: „Již v první fázi realizace nám Green future umožní snížit emise CO₂ o 55 %, namísto dosud plánovaného 40 % závazku,“ upřesňuje.

Green future počítá s masivním využitím solární energie v distribuční soustavě města, s její akumulací a podporou při výrobě zeleného vodíku. Vodíkový elektrolyzátor využije přebytek vyrobené obnovitelné elektřiny a odpadní vody z technologie výroby v SAKO Brno. Městská bioplynová stanice zpracuje při výrobě biometanu gastro odpad z restaurací a jídelen a dodá městu energii a digestát, použitelný jako hnojivo. „Spolu se za-

pojením technologií SAKO Brno, které již nyní umějí vyrábět z odpadu teplo pro vytápění sídlišť (při pomoci Teplárnám Brno) a elektřinu k pohonu třeba tramvají a trolejbusů bez použití fosilních paliv dostáváme cirkulární, takřka soběstačný a nízkoeenergetický oběhový systém, který je odolný vůči vnějším vlivům a nezávislý na směnách dodávek energií,“ uvedl Filip Leder, předseda představenstva SAKO Brno.

Produkce zelené elektřiny a zeleného vodíku umožní zásadní rozvoj ve využití solární energie v městské aglomeraci, přispěje k dekarbonizaci městské dopravy a kombinací obnovitelné energetiky a výroby energie z odpadu zásadně posílí energetickou soběstačnost městské aglomerace.

„Slovo dekarbonizace budeme v příštích letech skloňovat snad ve všech pádech,“ dodal Hladík. Dekarbonizovat nahrazením solární energií se bude spotřeba elektric-

ké energie ve veřejných budovách a později i komerčních a soukromých budovách, dekarbonizovat se bude doprava ve městě Brně. Vodíkový elektrolyzátor bude vyrábět vodík pomocí elektřiny ze střech městské solární elektrárny o výkonu 40 kWp a pohánět městskou automobilovou dopravu. Městská doprava a automobily pro svoz odpadu se do 10 let stane bezemisní, elektrická a vodíková. „Výrazné naděje vkládáme do rozvoje vodíkové technologie. Poptávali jsme u výrobce vodíkový nákladní automobil pro svoz odpadu a budeme první v republice a snad i ve střední Evropě, kteří jej otestují. Zaujaly nás jeho parametry, úspora 10 000 litrů nafty ročně na jedno svozové vozidlo, mnohem nižší hlučnost ve srovnání s klasickými vozy a dojezd až 500 kilometrů. Pokud testování dopadne dobře, bude se obnova vozového parku svozové firmy i městské dopravy ubírat právě tímto směrem,“ řekl Filip Leder.

Součástí komplexu projektů „Green future“ je také dosažení energetické stability, bezpečnosti a soběstačnosti města Brna. „Pro případ blackoutu, nebo jiných nepředvídatelných okolností musí mít naše aglomerace připraveny záložní zdro-

(Dokončení na straně 2)

VÝZNAMNÁ ÚNOROVÁ VÝROČÍ

Karel Janiš

❑ V Praze se 16. února 1862 setkal z iniciativy dr. Miroslava Tyrše 75 osob jako valná hromada prvního českého tělovýchovného spolku Sokola Pražského. Prvním starostou se stal Jindřich Fügner. Název Sokol byl použit jako projev sympatií s jihoslovanským hnutím. Význam Sokola přesáhl tělocvik, zdržování tělesné zdatnosti se stalo výrazem ideologie českého národa. Jeho příslušníci jsou v případě potřeby schopní uplatnit sílu na prosazení jeho zájmů i na jeho obranu. Mnoho legionářů i účastníků protinacistického odboje patřilo do řad sokolského hnutí. Právě sokolovny v mnoha městech a obcích jsou symbolem tohoto hnutí.

❑ Na základě dohody mezi naší exilovou vládou v Londýně a sovětskou vládou bylo 5. února 1942

zahájeno vytváření naší vojenské jednotky v Sovětském svazu. Jejimi příslušníky se mohli stát občané české nebo slovenské národnosti, kteří žili v SSSR nebo byli vězni pracovních nebo kárných táborů, kteří z nich byli propuštěni na základě rozhodnutí sovětské vlády. 7. února 1942 začala působit přijímací komise, která posoudila každého zájemce o účast v naší jednotce. Postupně následoval výcvik potřebný k nasazení do bojů na frontě. Poprvé to bylo u Sokolova a zejména na Dukle. To už naše vojenská jednotka čítala několik set příslušníků z řad volynských Čechů. Šlo již o jednotku na úrovni armádního sboru, který se po válce stal základem naší armády. Její velitel Ludvík Svoboda se stal ministrem národní obrany.

❑ 20. února 1982 byla do Prahy vrácena část našeho zlatého pokladu ukradeného nacisty v roce 1939 a zadržovaného po roce 1945 vládou USA jako protihodnota za americký majetek vyvlastněný v ČSR bez náhrady po únoru 1948. Prostřednictvím švýcarských orgánů bylo předáno 18,4 tun zlata na základě dohody z 29. ledna 1982. V ní se naše vláda zavázala uhradit 130 milionů dolarů odškodnění za americký majetek. (*Ach, kde že to zlato dneska je?*)

❑ V únoru se narodili – filmoví režiséři – v roce 1932 Miloš Forman a v r. 1902 Martin Frič. V roce 1947 známý lamželezo František Kocourek, v roce 1912 tvůrce našeho loutkového filmu Jiří Trnka, v r. 1912 herečka Nataša Gollová a Oldřich Vykypěl.

❑ V únoru zemřeli – v roce 1907 ruský chemik D. I. Mendělejev, tvůrce periodické soustavy prvků a nového uspořádání anorganické chemie, v roce 1977 spisovatelka Jarmila Glazarová a v roce 1997 pábítel spisovatel Bohumil Hrabal, v r. 1862 skladatel František Škroup, jehož píseň Kde domov můj z Tylovy Fidlovačky je naší státní hymnou – bylo již několik pokusů ji změnit, prý neodpovídá dnešní době, našťastí se to nepodařilo, někteří přítomní při jejím znění ji neprojevují potřebnou úctu. V roce 1972 ruský legionář Ludvík Krejčí, v letech 1933-1939 náčelník generálního štábu naší armády, odpůrce Mnichovské dohody 4 velmocí o odstoupení našeho pohraničí hitlerovskému Německu.

❑ Od 6. února 1952 dodnes je britskou královnou Alžběta II., stala se jí po smrti svého otce krále Jiřího VI., narodila se 21. dubna 1926, jejím manželem byl princ Philip Mountbatten, vévoda z Edinburghu, loni zemřel ve věku téměř 100 let, nástupcem by měl být její syn princ Charles. Seznam státníků, s nimiž se královna za 70 let vládnutí setkala a jednala, to by byl účtyhodný seznam, mnozí již nežijí.

ZAJISTÍ ENERGETICKOU SOBĚSTAČNOST BRNA

(Pokračování ze strany 4)

je energii. Elektrický generátor nám umožní start výrobní technologie SAKO Brno takzvané ze tmy a za použití výhradně obnovitelných zdrojů. Budeme tak schopni zabezpečit základní výkon elektrické energie pro najetí kritické infrastruktury města a současně zajistit dodávky tepla a elektřiny pro obyvatele Brna,“ uzavřel P. Hladík. (vž)

Chceme posunout Brno k CO² neutralitě... Slova, slova, slova... taky se dá ostřeji - „Kecy, kecy, kecy!“

Nic proti navrhovaným, doufám, že i brzo realizovaným úsporným opatřením. Ovšem jen pokud tento skromný příspěvek do péče o blaho lidstva bude začátkem! Následovat MUSÍ konečně zahájení projektů a urychlená realizace „spoutání“ a využití tepla z Dukovan, v mnohonásobně vyšší úrovni. Záměrně nepíšu „odpadního“ tepla, neboť je to energie vypouštěná „pánubohu“ do oken. Také jsem už slyšel, že si přece nebudeme podporovat konkurenci (!) pro naše městské, podniky (není hlavní motivací výše odměn pro městské potentáty v dozorčí radě?).

Možná by to chtělo i vypouštění tepla sankcionovat (změnit zákony) a hned by byly finance a zamrzlé projekty by se mohly realizovat.

Dočkáme se konečně využití tohoto Golema, co jen tak bez užítu už 40 let leží za humny?

Jan Korbel

CO POTVRDIL, ČI NEPOTVRDIL MIMOŘÁDNÝ SJEZD KSČM?

Významná předsevzetí o jiném a novém stylu politiky a práce KSČM, o novém programu strany a stabilizaci v oblasti ekonomického zabezpečení existence a činnosti strany byla vyslovena novou předsedkyní KSČM soudružkou Kateřinou Konečnou na mimořádném sjezdu strany v říjnu 2021. Soudruh Šimůnek jako 1. místopředseda ÚV KSČM pak, mimo jiné, na sjezdu prohlásil, že: „**všichni delegáti by ze sjezdu měli odejít s tím, že jsme jedna strana, že máme jedno vedení, jeden směr a společný cíl**“. To by se mělo projevit především v aktivní činnosti všech delegátů v souladu s uvedenou výzvou, nevýmajíc ani těch 7 delegátů z naší brněnské organizace, ale také v činnosti všech stranických orgánů, nevýmajíc ani MěV v Brně a také ve všech základních organizacích KSČM bez výjimky.

Po přečtení informace „**JAK DOPADL MIMOŘÁDNÝ SJEZD KSČM**“ (ECHO č. 9/2021), jejímž autorem je soudruh V. Fišer - místopředseda MěV KSČM v Brně a účastník zmíněného sjezdu, jen zesílily moje pochybnosti o platnosti úrovně jednoty KSČM, hodnocení s. Šimůnekem, i v naší celoměstské stranické organizaci. Podle mého názoru, článek s. Fišera velmi otevřeně vyjadřuje jeho obavy o budoucí vývoj v KSČM a o její osud, ale i jeho výhrady ke způsobu a výsledku volby nového vedení strany a k celkovému vyznění sjezdu. Jeho mnohé úvahy však zasluhují kritické posouzení jejich reálné oprávněnosti, objektivnosti i prospěšnosti v současné atmosféře v naší společnosti a v situaci ve straně a pro stranu. Nepovažuji je za správné, ani za odpovídající výzvě k delegátům sjezdu.

Jeho mnohá mínění však nejsou nová... Podobně se vyjadřoval v ECHU k výsledku volby vedení na IX. sjezdu KSČM a k rozdílným stanoviskům mezi jím označenými tzv. „reformisty“ a tzv. „skalními“. Proto se divím, že své názory k velmi závažným otázkám činnosti KSČM neprezentoval v diskuzi na mimořádném sjezdu (byť to byl sjezd mimořádný s omezeným cílem), a nešel, jak se lidově praví, „na trh“ (sjezd) s nabídkou „prodeje“ svých názorů a myšlenek i k ověření zda je jeho „zboží“ prodejné a přijatelné pro zákazníky na trhu (delegáty). I na tomto mimořádném sjezdu měl totiž možnost pro vystoupení i k programovým a jiným aspektům činnosti KSČM. To potvrzuje VI. bod usnesení sjezdu, které v bodě 3. uložilo VV a ÚV KSČM „projednat návrhy a připomínky vznesené v průběhu mimořádného

sjezdu týkající se programového směřování strany...“.

Také i já, jsa veden podobnými obavami o nejbližší i další vzdálenější osud naší strany, se chci také otevřeně a kriticky, jako s. Fišer, vyjádřit k jeho hodnocením a názorům, se kterými nesouhlasím a posuzuji je jako sporné a nepřínosné k jednotě a zvýšení prestiže KSČM ve veřejnosti, k získání důvěry ve správnost její politiky, ale ani k motivaci aktivity členů v brněnských ZO KSČM.

K takovým se přece nelze stavět stylem CO TĚ NEPÁLÍ - NEHAS! Při psaní se snažím důsledně ctít zásadu, že právo psát neznamená mít právo ubližovat a zesměšňovat. Byť se někde v článku vyjadřuji i příkře, není mým záměrem kohokoliv, ani s. Fišera, urazit, zesměšnit nebo mu ublížit, protože i jemu jde o provádění správné politiky naší KSČM na všech úrovních její výstavby. Nepovažuji se však ani za vševědoucího a neomylného.

Nemohu přece mlčet a souhlasit, ale naopak veřejně a rázně odsuzuji jeho výrok jako účastníka sjezdu, že: „sjezd (delegáti) volbou nového vedení veřejně potvrdil ztrátu schopnosti kritického myšlení většiny členské základny“. Posuzuji to jako nehorázný výraz elitářské nadřazenosti a domýšlivosti o jeho jediné správné osobní pravdě, řečeno prostým lidovým rčením, že autor „si nevidí ani na špičku nosu“! Co si po přečtení tohoto výroku, **ne bezvýznamného, ale předního funkcionáře MěV KSČM v Brně a jeho VV**, mohou myslet naši sympatizanti, kteří nás doposud volili, mladí občané i političtí protivníci, ale zejména ta většina členů strany označených jako „neschopni kritického myšlení“? Toto má sjednocovat a motivovat všechny komunisty v souladu s výzvou nového vedení strany, aktuálně k tolik potřebné aktivitě pro získání volební podpory občanů naší straně v nastávajících komunálních volbách?

Podobně je tomu i s tvrzeními, že KSČM prý sjezdem nevyvrátila veřejnosti podezření „že strana ani už nepracuje, jen existuje pragmaticky sama pro sebe. Jako by volební zisk a počet získaných „křesel“ v jakékoliv úrovni správy byl samotným cílem a ne pouze nástrojem politiky kdysi revoluční strany?“ nebo, že KSČM „se dnes nachází již na hraně oprávněnosti nazývat se nadále komunistickou“. Prosím, buďme alespoň trochu solidní, uvážliví a nevymýšlejme si takové velmi podivné, plané a nesmyslné slovní konstrukce, nevhodné a nepatřičné pro

(Dokončení na straně 7)

FIALOVA VLÁDA JIŽ PRACUJE VE „PROSPĚCH OBČANŮ“

Jak říkali a říkají. Ve Sněmovně odmítli jednat o návrzích ještě Babišovy vlády o cenách energií. Vlastní návrh nepředložili. 17. prosince 2021 prezident republiky jmenoval jmenovitě vládu podle návrhu Petra Fialy. ODS v ní má 5 rezortů – finance, dopravu, obranu, spravedlnost a kulturu, KDU-ČSL 3 – práce a sociální věci, životní prostředí a zemědělství, TOP 09 2 – zdravotnictví a 1 trafik, STAN 4 – vnitra, školství, průmysl a obchod a 1 trafik, Piráti 3 – místní rozvoj, zahraničí a legislativu. Jde o výsledek jednání pěti jednajících z dvou předvolebních koalic.

Místopředsedy vlády jsou Rakušan jako 1. z nich, Jurečka a současně ministr práce a sociálních věcí, Bartoš – jsou předsedy stran či hnutí a dále Válek, protože předsedkyně TOP 09 byla zvolena do funkce předsedkyně Poslanecké sněmovny. Ona spolu s Richterovou od Pirátů soustavně kritizovala Maláčovou za její návrhy na zvýšení minimální mzdy, ošetřovného, rodičovského, takže se nechtěly stát terčem podobné kritiky a láteření ve funkci ministryně práce a sociálních věcí a „utekly“ obě do Sněmovny do vedoucích funkcí.

A Piráti mají 3 rezorty – místní rozvoj, zahraničí *(je zajímavé, že si ODS nechala tuto funkci vzít)* a 1 trafik. Trafiky představují lidé bez portfeje: hudební vědec Mikuláš Bek evropské záležitosti, Michal Šalomoun jako ministr předseda Legislativní rady vlády *(doposud se rada obešla bez ministra)* a Helena Langšádlová jako ministryně pro vědu, výzkum a inovace. Jistě se na ni těší ředitelka Akademie věd ČR podobně jako další ministři, kam přijde Mikuláš Bek a M. Šalomoun za předsedou vlády.

Budou si rozdělovat kompetence mezi sebou. Jako „vedlejšák“ by Helena Langšádlová stihla být pravou rukou ministryně obrany Jany Černochové jako odbornice v oblasti strategické komunikace s Ruskem a Čínou a při objasňování potřeby dosáhnout 2 % DPH na obranu a jen 1 % na rozvoj kultury. Samozřejmě Jana Černochová je velice zdatnou zasloužilou bojovnicí za 2 % na obranu za přizvukování náčelníka generálního štábu naší armády a Pavla Fischera, stálého hlídače naší bezpečnosti před ruským a čínským nebezpečím. Ale proč by si nemohly popovídat u kávy, jak včera sněžilo? Ti, co prodávají cigarety, tabák, další pomůcky ke kouření, se jistě diví, jaké soupeře mají, jaké vybavení, kanceláře, auto s řidičem, platy, proti jejich výdělkům z prodeje kuřáckých potřeb. A snad se ministryni obrany podaří zabránit ženě bez portfeje v její snaze potrestat bolševické Rusko atomovými zbraněmi a kouř bude jediné od cigaret z komínů na domech.

Ministři Babišovy vlády mají ještě tři měsíce nárok na auto s řidičem a někteří i na odchodné podle odsloužených let a jeden plat navíc, pokud nenaštoupí do tří měsíců do jiné ústavní funkce či do jiných služeb státu. Ministři vlády za ANO – Babiš, Schillerová, Havlíček, Metnar, Brabec, Dostálová jsou poslanci a Benešová důchodkyně, Vojtěch má být velvyslancem ve Finsku a Plaga jako náměstek na ministerstvu školství.

Hamáček obdrží 4 x 209400 Kč = 640000 Kč hrubého, Maláčová a Toman 4 x 173200 Kč = 700000 Kč. Zorálek hodlá vyučovat na vysoké škole a Kulháněk – bude působit v diplomacii?

Karel Janiš

CO POTVRDIL...

řídícího funkcionáře výboru strany, který organizuje činnost celé brněnské stranické organizace a řídí ZO KSČM! Vždy přece platilo a platí pro současnost i budoucnost, že ve volbách komunisté vždy usilují o zisk co největšího počtu mandátů na všech úrovních státní správy. Mandáty přece nebyly a nejsou v současných poměrech v těchto zastupitelských i zákonodárných orgánech pro komunisty žádnými pohodlnými „křesly“, jak pro zastupitele, tak i pro poslance! Byl jsem 2 volební období zastupitelem v Králově Poli ve funkci předsedy Kontrolního výboru a funkci jsem vykonával s plným nasazením s vědomím, že reprezentuji takto i KSČM. Z tehdejších porad všech brněnských zastupitelů-komunistů sdružených v Klubu zastupitelů KSČM při MěV dob-

ře vím, že většina z nás s plným nasazením odpovědně funkci zastupitele vykonávala a mnohdy to nebyl žádný „med“.

Vyjadřujeme se s větší uvážlivostí a pracujeme s plným nasazením k posilování toho, co nás spojuje a přispívá k důvěře občanů v KSČM! Treba podobně, jako my, kdy jsme si na výroční schůzi naší ZO 1505 za hlavní úkol výboru a všech členů ZO stanovili: „...dále působit ve svém okolí k získání občanů pro podporu strany ve volbách, k získání vhodných nestraníků na naší volební kandidátku, zabezpečit existenci a aktivní činnost naší ZO tak, aby byla spolehlivou a přínosnou součástí královopolské a celé městské organizace KSČM.

Alois Zlatníček

DESET LET BEZ VÁCLAVA HAVLA

Karel Janiš

Disident, zakladatel Charty 77, vedoucí představitel Občanského fóra, poslední československý a první český prezident republiky Václav Havel zemřel 18. prosince 2011. Byl to důvod pro mnoho pořadů ve veřejnoprávní televizi, v časopisech i v denním tisku.

V Katolickém týdeníku č. 51-52 ze 14. - 27. prosince 2021 byla Václavu Havlovi věnována dvoustrana vzpomínek na něho. Pražský světitel biskup a bývalý mluvčí Charty 77 Václav Malý zmiňuje Havlův poukaz na život v pravdě, nepodléhání klamným snům, stát čelem ke svým omezením a v pokoře překračovat své momentální limity. Kardinál Dominik Duka, arcibiskup pražský a bývalý spoluvězeň, vzpomíná na filozoficko-teologické rozhovory, které spolu vedli o víře v Boha a našich představách o něm. Kardinál Duka si myslí, že Václav Havel pro rozšíření prostoru víry a přístupu k Bohu v naší společnosti vykonal více než mnohý teolog nebo odborný filozof (*bylo by zajímavé vědět, co si o tomto názoru myslí ti teologové, kteří po celý svůj život šířili víru a netušili, že je někdo předběhl*). Při posledních setkáních si Duka a Havel potvrdili společné vyznání víry, že Bůh je „Ten, který je“. Mons. Tomáš Halík, kněz a religionista, vzpomíná na 40 leté přátelství s Havlem, na mnohá setkání s ním a zejména na společnou přípravu první návštěvy papeže Jana Pavla II. v Československu a „husovské konference“ ve Vatikánu a konference Fórum 2000. Do Halíkova života vnesl Havel úctu k tomu, čemu Halík říká „plachá zbožnost“ a zavazující vztah k „tomu, co nás přesahuje“. Klavíristka a pedagožka Martina Hošková vzpomíná na první novoroční prezidentský projev 1. ledna 1990, v něm nastavil zcela jiné a nové vnímání politiky a věcí veřejných. Byl to prezident, za kterého se Hošková nemusela stydět, svět nám ho záviděl a opět bychom si takového prezidenta zasloužili. Politik a bývalý hradní kancléř Karel Schwarzenberg považuje své působení na Hradě za překrásnou dobu svého života. Havel otevřel okna i dveře a důkladně provětral celou zemi a českou společnost. A můžeme dnes vidět, jak tady Václav Havel chybí a jak byl tento velký vzor a respektovaný prezident postupně nahrazen lidmi odlišného kalibru a směřování (*před několika lety nechybělo mnoho do zvolení právě Karla Schwarzenberga na Hrad*).

Pěkně od podlahy se vyjádřil sociolog, politik a bývalý vedoucí Odboru analýz Kanceláře prezidenta republiky Ivan Gabal. Uvádí, že ve zpětném pohledu přes čtyři volební období prezidentů Klause a Zemana je Havel kontrastní svými výsledky. Pomohl spolu s Walesou a Genscherem zlikvidovat rozdělení Evropy, vrátil nás na mapu světa jako svéráznou, lidsky a lidsko-právně myslící zemi, která nezapomíná. Neměl jen úspěchy, Československo se mu rozpadlo pod rukama jeho vlastní naivitou i konáním politiků na obou národních stranách. Dnes, paradoxně, je Havlovo dědictví silnější v rukou prezidentky Slovenska než v Lánech. Morálka, základ jeho státnické existence, zůstala u nás za dveřmi domácí ekonomické transformace a privatizace. Občanská společnost se teprve po něm musela ustavit a zvednout v čase krize, aby usměrnila metastáze partajničení na státu. Rozdíl mezi prezidentem, který tlačil stát i společnost ke změnám a prezidenty, kteří nás cíleně rozhádali, aby upevnili svou moc, je dosud citelný.

A stojíme před novou výzvou, zda zvolíme někoho, komu se občas něco nepovede, protože chce hodně změnit, nebo někoho, kdo nás ujistí, jak jsme v pořádku, zatímco ostatní svět nám mizí za horizontem. Havlova věta vstupního novoročního projevu „Naše země nevzkvétá“ získala opět svou platnost a měli bychom ji vnímat. Když zemřel, věděli jsme, že se uzavřela jedinečná kapitola našich dějin. Můžeme na Havlovi stavět, pokud budeme hledat, co nás pojí, nikoli, co nás dělí, byť by to byla dnešní krize.

(Dokončení na straně 9)

DESET LET BEZ VÁCLAVA HAVLA

Karel Janiš

Jiří Pehe, politolog a publicista, mezi lety 1997-1999 ředitel Politického odboru prezidenta Václava Havla, uvedl, že Havlovo dědictví nastavuje nepřijemné zrcadlo obecné pokleslosti české politiky i neschopnosti prakticky všech politiků ve vysokých funkcích převzít odpovědnost za nepopulární kroky i pojmenovat selhání české společnosti. Týká se to ze všeho nejvíce krize, kterou spustila pandemie nemoci Covid-19. V naší současné politice není prakticky žádný vysoce postavený politik, který by se odvážil vystoupit podobně, jako to učinila slovenská prezidentka Zuzana Čaputová, když v emotivním projevu vyzvala Slováky k dodržování hygienických opatření a k očkování. Slovenka Čaputová se ukázala být Havlovou dědičkou mnohem víc než kterýkoliv vysoce postavený český politik. Havlovým velkým tématem byla občanská společnost a jistě by uvítal, že v nedávných volbách koalice pěti stran porazila oligarchické pojetí politiky. Ale varoval by, že to může být vítězství jen dočasné, pokud se nepodaří udržet při životě nebyvalé vzepětí české občanské společnosti a zapojení mladých lidí do politiky. Upozorňoval by, že spíše než politické programy vítězných stran ve volbách uspělo

OBCĀNSKÉ (*podtrhuji tento výraz*) hnutí Milion chviliek pro demokracii, které svým tlakem dokázalo přinutit roztržštěnou opozici, aby se sjednotila do dvou koalic.

(Politické strany spíš sjednotily dvě jejich války, které vedly – Antibabišismus a Antizemanismus – tu Antibabiš vyhrály, tu Antizeman dokázal prezident Miloš Zeman vyhrát, i když v kukani dokázal jmenovat předsedu vlády, promluvit s budoucími ministry ve Fialově vládě a jmenovat je navzdory úsilí předsedů obou komor Parlamentu ČR zbavit ho dočasně pravomocí – vypálil vám rybník. Ale Jiří Pehe má pravdu ve věci Havlova pojetí politiky, stavěl ji na občanských iniciativách, nikoliv na politických stranách, a když se stal prezidentem republiky, přestal se zajímat o dění v Občanském fóru, které se postupně rozešlo a vznikla řada nových politických stran. A především Václav Klaus – zdůrazňuji – pochopil, že prosadit své záměry může jedině založením politické strany složené z jeho příznivců Všeobjímajícího Pana všeho – Trhu bez přívlastků, což mu pomohlo k zaujetí funkce předsedy ODS i předsedy vlády. A Václav Havel mohl tomu jen bezmocně přihlížet a kritizovat, to bylo jeho vše, co mohl udělat.)

★ ŠLI PŘED NÁMI

Narodil se 9. února 1902 v Předklášteří v rodině zedníka. Otec odjel za prací do USA a již se nevrátil. Matka s třiletou dcerou a ročním chlapcem šla do Brna pracovat k zedníkům a děti nechala „na obci“. Malý Josef vyrůstal v rodině prvního radního, rolníka, pekaře. Pásl dobytek a konal další práce obvyklé na venkově. Po vyjití z trojtřídky v rodné obci sloužil u sedláka v Chudčicích. Se sestrou odešel do Brna, matka mezitím zemřela. Ubytovaní našli oba u Josefy Faimonové v Lišni. Josef se stal členem Komsomolu, FDTJ, KSČ. Velmi mnoho četl a hledal východiska z tehdejší situace. Studoval v Ústřední škole Komsomolu a v kursech politického vzdělávání v Moskvě. Stal se redaktorem Rovnosti a jeho články měly velký ohlas u čtenářů, často v nich škrtila cenzura. Po Mnichovu se zapojil do ilegální činnosti, byl členem krajského vedení a instruktorem tišnovského okresu.

Josef Lieberzeit – 120. výročí narození

1. září 1939 byl zatčen vězněn, přes Dachau se dostal do Buchenwaldu. Gestapo v domněnku důležité úlohy v odboji ho podrobilo mnoha výslechům, jejichž následky se projeví v aktivní tuberkulóze.

Promluvil na trýzně za vůdce německých komunistů Ernsta Thälmana, který byl usmrcen 18. srpna 1944. Trýzna byla prozrazena a mnoho představitelů samosprávy tábora bylo podrobeno výslechům. Lieberzeit oslabený aktivní tuberkulózu si nebyl jist, zda by při dalším výslechu neprozradil spolubojovníky. Proto 27. listopadu 1944 dobrovolně ukončil svůj život.

Odešel hrdina odboje proti nacistům. Jeho památku připomíná ulice v Brně-Husovicích pojmenovaná po něm. Bylo by zajímavé dozvědět se, zda při vyučování se některý z vyučujících věnuje pojmenování ulic v této městské části a objasňuje i uvedenou ulici.

Karel Janiš

■ **Miroslav Korecký** v Mladé frontě Dnes 13. listopadu 2021 uvedl, že Sněmovna bude mít rekordních šest místopředsedů, kdysi stačili tři. Funkcionář s platem 183 700 korun plus náhrady, dvěma služebními auty, sekretariátem a poradci není členem žádných sněmovních výborů a komisí, takže nedělá nic jiného, než se střídá při řízení schůzí. Na řízení schůzí se bude střídát 7 lidí – předsdkyně a 6 místopředsedů. Schůze bývají dva týdny v šestitýdenním cyklu, tedy týden a kousek měsíčně. V pondělí se neschází a v pátek maximálně do dvou odpoledne. Při maximálním nasazení Sněmovna proschází měsíčně nejvíc 50 hodin, s přestávkami spíš mnohem méně. Místopředseda Sněmovny odpracuje řízením schůzí měsíčně zhruba sedm hodin, tedy ani jeden pracovní den. Takže žádná zdravotníci bojující s covidem, ale místopředsedové Sněmovny, vy jste naši hrdinové a stachanovci současnosti! Lidové noviny 11. listopadu 2021 doplnily údaje o platech. Předsdkyně Sněmovny bere 243 774 korun + náhrady necelých 49 tisíc měsíčně a u místopředsedů 45 tisíc. Členové vlády berou v průměru 198 tisíc a premiér 275 tisíc a náhrady. Jde o kompenzaci různých výdajů spojených s výkonem funkce: příspěvek na asistenty, na telefon, na cestování, na přiměřeně vybavený byt, na kancelář či na reprezentaci, což je třeba ošacení. A místopředsedové Sněmovny dostávají Škodu Superb s řidičem, pokud chtějí, i další vůz – Škoda Octavie, s nímž mohou jezdit sami. Pouze přepravu dnes předsdkyně Sněmovny zajišťuje útvar Ochranné služby Policie.

■ **Lidové noviny** 11. listopadu 2021 představily vedení Sněmovny konkrétně:

Markéta Pekarová Adamová (TOP 09) 37 let, vzdělání: andragogika a personální řízení na Univerzitě Karlově, ekonomie a management v průmyslu při ČVUT. Po studiích pracovala v obchodním oddělení T-mobile, v roce 2009 vstoupila do tehdy vzniklé TOP 09, seděla za ni na radnici v Praze 8. Od konce 2019 je předsdkyní TOP 09.

Jan Skopeček (ODS) 41 let, vzdělání: ekonomika a management na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích, hospodářská politika a správa na Vysoké škole ekonomické v Praze. Do ODS vstoupil v roce 2001, při studiích docházel na přednášky Václava Klause, který si ho v roce 2006 přivedl jako prezidentského poradce.

Věra Kovářová (STAN) 57 let, vzdělání: zahraniční obchod na VŠE v Praze, manažerské studium postgraduální na European Business School Prague. Vy-

učovala hospodářskou němčinu na vysoké škole, působila jako lektorka a překladatelka z němčiny, od roku 2006 je činná ve Sdružení místních samospráv, kde začala jako starostka Chýně.

Jan Bartošek (KDU-ČSL) 50 let, vzdělání: zemědělská fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, dramaturgie na Univerzitě Palackého v Olomouci. Pracoval jako terapeut pacientů závislých na drogách, externě vyučoval na PU v Ol., k lidovcům se dal v r. 2006 a od r. 2011 je místopředsedou.

Olga Richterová 36 let, vzdělání: překladatelství a tlumočnictví na Univerzitě Karlově, zaměřené na němčinu a ang-

ličtinu. Sestra exposlance Mikuláše Ferjenčíka a autorka básnické sbírky, před vstupem do politiky založila na Praze 10 občanské sdružení, které sledovalo transparentnost počínání tamní radnice.

Jana Mráčková Vildumetzová

48 let, vzdělání: učitelství na pedagogické fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně, obor občanská nauka a tělocvik. Učila na základní škole, vedla domov mládeže, v politice začala u Zelených, kandidovala za ODS, od roku 2016 se spojila s ANO, za něž byla hejtmankou.

Radek Vondráček (ANO) 46 let, vzdělání: právnická fakulta Masarykovy univerzity v Brně, dělal koncipienta, než si založil vlastní advokátní praxi, kde se věnoval vymahačství dluhů, do ANO v roce 2013, byl místopředsedou i předsedou Sněmovny.

(Poznámka: do funkce místopředsedy Sněmovny nebyl zvolen, podle předsdkyně TOP 09, nedůstojně Sněmovnu a ji jako poslankyni reprezentoval. Že byl 4 roky místopředsedou a 4 roky předsedou Sněmovny? Nemohou ho tam mít, viděl by jim moc do karet.)

■ **CO NOVÉHO JE MOŽNO SE DOZVĚDĚT.**

V příloze Katolického týdeníku č. 40 z 28. září – 4. října 2021 řekla předsdkyně TOP09 Markéta Pekarová Adamová, že je věřící katolička. Víra jí pomáhá uvědomovat si, co je v životě opravdu důležité. Kdyby se lidé opravdu řídili pravidly uvedenými v Desateru, všem by se žilo lépe. Rodiče jí dali geniální průpravu do politiky i do života. Je jim vděčná, jak ji vychovali a jaké hodnoty jí dali, i když k víře dospěla sama až ve vyšším věku, její rodiče sami jsou ateisté. Lze ovšem jen těžko pochopit, jak její víra souvisí s jejím postojem k politikům jiných stran. Při rozhovorech s nimi jí z očí vytéká zloba, nenávisť. A neštítí se vmést do tváře Radku Vondráčkovi, že špatně reprezentoval Sněmovnu, tedy i ji jako poslankyni. Při jeho odpovědi se mu usmívala. Totéž

(Pokračování na str. 11)

POKRAČOVÁNÍ STŘÍPKY

bylo před časem v pořadu Partie v rozhovoru s T. Okamura. Její chování k lidem jiného přesvědčení než jejího, je na hraně společenského vychování, dává najevo, že jen ona má pravdu. Tak vystupla, až neuvěřitelně. Jinak v jejím povídání pochopitelně nechybí, že vláda Andreje Babiše svým chaotickým řízením státu během pandemie způsobila totální ztrátu důvěry lidí v politiku, nese přímou odpovědnost za desetitisíce změřených lidských životů. Zapomněla, že při vyhlášení nouzového stavu politické strany a hnutí vždy hlasovaly proti, vynikal v tom i Tomio Okamura, který tak činí dodnes. Pekarová uvádí, že spolu s koaličními partnery hodlá TOP 09 dát znovu Česko dohromady – děkujeme pěkně!

Na další straně přílohy říká předseda ODS Petr Fiala, že je též věřícím člověkem. Jeho cesta k víře byla velmi postupná, rozumová. Zajímal se o historii, filozofii, dějiny umění. Postupně získal přesvědčení, že svět byl stvořen, že je zde řád a že existuje Bůh jako bytost. To ho vedlo k tomu, že se v roce 1986 ve svých 22 letech nechal pokřtít. Víra je pro něho zásadní, dává smysl jeho životu. To, co dělá ve svém životě a hodnoty, kterým věří, jsou ovlivněny jeho přesvědčením o existenci Boha.

◻ PREZIDENT USA JAKO ČLOVĚK. Právo 5. 11. 2021 uvedlo, že zatímco britský premiér oslavoval přínos prezidenta USA jako „velký závan čerstvého vzduchu“, manželka prince Charlese pod dojmem zážitku z klimatické konference v Glasgow zřejmě tak úplně souhlasit nebude. Postěžovala si, že šéf Bílého domu v její přítomnosti pšoukal tak hlasitě, že se musela červenat. Trvalo to tak dlouho a bylo to tak hlasité, že to nebylo možno ignorovat. Oficiální místa to odmítla komentovat. Co by asi tak mohla uvést. A manželka prince Charlese si zdraví netvrdí?

◻ SVĚTOVÝ DEN TOALET JE 19. LISTOPADU. Je připomínkou faktu, že ve světě žije víc než 4 miliardy lidí bez přístupu k slušnému záchodu. V roce 1775 si skotský hodinář Alexander Cumming dal patentovat splachovací toaletu s odpadem neustále zaplněným vodou. Za vynálezce splachovací toalety je jinak považován britský básník John Harington, který zařízení předvedl roku 1596 královně Alžbětě I. Ale 200 let chybělo to podstatné – vodovodní a kanalizační infrastruktura, takže skutečný nástup splachovacích mís mohl nastat až koncem 19. století. V některých domácnostech od té doby dospěli až k vyhříváním prkénkům či automatickému omývání choulostívých tělesných partií vlažnou vodou po použití WC, což si může dovolit jen zlomek

lidstva. Ale už podle archeologických nálezů Indů, Egyptanů i Římanů využívali odpalování obsahu WC vodou, ale byly to pouze kanály pod řadami sedátek, žádné soukromé toalety. *(Tyto informace byly uveřejněny Vikend DNES č. 46 z 27. - 28. 11. 2021.)*

◻ TRUMFY MÁ V NAŠÍ ÚSTAVĚ PREZIDENT. To je titul článku Václava Budinského v Lidových novinách 15. prosince 2021. Reaguje v něm na tvrzení, že dle znění Ústavy ČR je jasné – předsedu vlády jmenuje prezident republiky a na jeho návrh jmenuje ostatní členy vlády a podle řady politiků nemá prezident na vybranou. Ale Budinský uvádí, že pokud by Ústava předpokládala povinnost prezidenta návrhu premiéra vyhovět, nesměla by obsahovat termín „návrh“, ale například „rozhodnutí“, „vůle“, „výběr“. Jak se premiér stal premiérem? Stal se premiérem díky jmenování prezidentem republiky díky jeho výběru. A nemá mít právo nesouhlasit s jeho následným výběrem kandidátů na ministry? Hlava státu má možnost zavolat zamýšleného kandidáta a říci mu, že ho bude jmenovat premiérem, když představí svůj výběr nominací na ministry. Pokud bude souhlasit, jmenuje ho premiérem, pokud ne, bude muset vyměnit toho, koho nebude považovat za vhodného, aniž by řekl proč. Prezident tak daleko nešel, vyjádřil se k několika s výhradou, nejvíce ke kandidátovi na ministra zahraničí vzhledem k jeho vzdělání, některým názorům na vztah k některým zemím. Autor článku rozebírá názory ústavních právníků. Podle Jana Wintra je vláda odpovědná Poslanecké sněmovně, ne prezidentovi. Pak se naskytá otázka, proč tedy nejmenuje premiéra Sněmovna, ale dle své naporosté „libovůle“ prezident. Pokud profesor Gerloch napíše logicky, že vláda je odpovědná Sněmovně až poté, co je prezidentem jmenovaná, místo věcných argumentů sdělí „ústavní odborník“, že jde o menšinový názor. Zaznívá další nesmyslný důvod, že se nejedná o vládu prezidenta, ale parlamentu. Ovšem ve skutečnosti se jedná i o vládu hlavy státu, když dle svého rozhodnutí jmenuje premiéra a může se zúčastnit jejího jednání. Marek Antoš argumentuje podobně, že prezident nemůže odmítnout návrh premiéra, neboť vláda neodpovídá prezidentovi. Tvrzení je nesprávné a nelogické z jednoho prostého důvodu. Poslanecké sněmovně se může vláda zodpovídat teprve po jejím jmenování. Nejprve musí být prezidentem jmenovaná a teprve pak žádá o důvěru. Pokud ještě neexistuje, nemůže se nikomu zodpovídat. Autor článku dále uvádí názory mnohých odborníků na situaci, kdy hlava státu odmítla jmenovat jednoho z kandidátů a premiér by trval na svém. Kdy bude

(Dokončení na straně 12)

AKTUÁLNÍ SITUACE ČESKÉ LEVICE V KONTEXTU LEVICE V EVROPĚ

To byl název prvního diskusního čtvrtku v roce 2022, který se konal 20. ledna 2022. Přednášejícími byli z Prahy Jiří Málek, Jan Mišovič a Jan Klán, pod hlavičkou Společnost pro evropský dialog, Institut české levice s podporou Transform!Europe a brněnskou pobočkou Masarykovy demokratické akademie. Akci organizoval MěV KSČM a referující byli ti, kteří se podíleli u na diskusním čtvrtku 16. 9. 2021.

Zvolené téma bylo zajímavé a přitažlivé po prohraných volbách levice do PČR, o čemž svědčí účast přes tři desítky zájemců. Ano, pravice vytvořila koalici a uspěla. Naše levice nic takového nedokázala. Bude třeba hledat cestu spojení levicových sil v boji proti kapitalismu. Jsou názorové rozdíly mezi levicovými stranami, např. Jedni jsou pro EU, jiní ne, jedni jsou pro NATO, jiní ne apod. Skutečností je, že žádná levicová strana sama neuspěje, společně bychom však uspět mohli.

DOKONČENÍ STRÍPKY

(Dokončení ze stran 10 - 11)

podaná kompetenční žaloba a za jak dlouhou dobu bude vyřešena. Zapomněli, že trumfy má v rukou prezident a může velmi rychle jednat – má pravomoc okamžitě premiéra odvolat a sdělit mu, že ho znovu jmenuje, když navrhne na ministra zahraničních věcí jiného kandidáta. Pokud by tak učinil, premiér by přestal být premiérem a ztratil by tak jakoukoliv kompetenci žalobu podat (*Václav Budinský velmi dobře vysvětlil situaci. Televize dala slovo Wintrovi, Antošovi, skoro vůbec Gerlochovi. A předsedkyně TOP 09 jako z prvních volala po podání žaloby na prezidenta*).

Jeden ze čtenářů Lidových novin 14. prosince 2021 uvedl úsměvnou představu, že 15 úctyhodných dam a pánů, členů Ústavního soudu, sedá několik měsíců nad větou, že předsedu vlády jmenuje prezident republiky a na jeho návrh jmenuje ostatní členy vlády. Těch 15 uvedených se celý život zabývá Ústavou ČR. Zvláště když lze těžko najít vyšší prioritu než je jmenování vlády České republiky. (*Několik politiků kritizovala prezidenta, že prodlužuje jmenování nové vlády a způsobí tak oddálení vzniku nové vlády, jejíž členové už zřejmě působit v zájmu občanů, jak tvrdí. Svou pravou tvář ukázali 15. prosince 2021 odmítnutím jednání o vyšších cenách energií a jak pomoci lidem s nízkými příjmy. Nepředložili žádný svůj návrh, mají starosti jen o sebe a vládní pozice, nebe nad sídlem vlády v duchu italského seriálu.*) **kj**

Prvním referujícím byl Jiří Málek. Vyjádřil, že situace levice u nás je složitá a některé momenty je dobré si připomenout. Zaměřil se na hodnocení evropské sítě levicových struktur. Zvýšenou pozornost věnoval situaci ve Španělsku, Portugalsku, Francii, Rakousku, Německu a Dánsku.

Situace levice v ČR není jednoduchá. KSČM i ČSSD ztratily své hlasy. Největší část přešla k ANO, menší část k SPD a dokonce část přešla k nevoličům. Posledním hřebíčkem do rakve bylo, že pravici se podařilo vycucnout některé hlasy i od komunistů. Čili počet hlasů levice s velkým L byl ve volbách zanedbatelný. Ale ani moderní levicové strana nezazářila. Kvalita osobností jsou bída české i evropské levice. Tak počet preferujících hlasů umístil (nejlepší z ČSSD) Maláčovou na 117. místo a Filipa (KSČM) na 327. místo. To svědčí o vyprázdněnosti levice.

Další referující – Jan Mišovič – hovořil o výzkumu levice před volbami, koho by občan volil na základě svých názorů, postojů atd. Jak by volily jednotlivé preferenční skupiny. KSČM měla nejvíce sympatizantů mezi starými voliči, největší podporu mezi důchodci.

Posledním referujícím byl Jan Klán, který se zaměřil na praktičtější věci – jak oslovovat voliče nyní, tj. v době, kdy už existují nové nástroje. Je třeba veřejnost zaujmout, je třeba ji až šokovat. I mladí lidé, kteří nemají zájem o levice, tak tyto nové prostředky alespoň někteří čtou. Vhodné je využívat srovnávací údaje, např. mapy, a na nich ukázat přítomnost vojsk NATO a Ruska v různých zemích.

Následovala živá diskuse. Když se ekonomice daří, tak úspěchy dosahuje pravice. Další volby budou ovlivňovat klima, voda, elektřina, plyn, ceny potravin, nájmu ... čili všichni lidé na to nebudou mít a bude třeba to řešit. Veřejnoprávní média nejsou pravdivá. Ovlivňuje je ten, kdo má peníze, a tím ovlivňuje i volby. I my musíme používat mediální kapitalistické prostředky k propagaci našich názorů a k vyvrácení nepravd. Už není jen televize a rozhlas, už jsou dnes nová média a vytváří se další. Mladá generace komunikuje jinak, televize pro ně není rozhodující. KSČM na to musí reagovat. To je cesta, jak se dostat k mládeži.

Na závěr považuju za nutné upozornit organizátory i referující, aby si uvědomili, že se jedná o diskusní čtvrtek, a tudíž by měli nechat dostatečný prostor na diskusi. Tentokrát tomu tak nebylo.

Josef Vondrák

ÚNOROVÁ REVOLUCE 1917 V RUSKU

○ **23. února (8. března)** se v Petrohradě shromáždilo na 90 000 žen u příležitosti Mezinárodního dne žen pod heslem Dejte nám chleba. 24. a 25. února (9. a 10. března) demonstrace pokračovaly a za účasti 200 000 lidí se proměnily v generální stávkou pod heslem *Pryč se samoděržavím*.

○ **27. února (12. března)** přerostla generální stávka v povstání proti carskému režimu. Na jeho stranu přešli petrohradští vojáci. Povstalci obsadili nádraží a ústřední úřady, osvobodili politické vězně, zatklí několik ministrů, vysokých státních úředníků a generálů. Byro ÚV SDDSR/b/ vydalo manifest **Všem občanům Ruska** s nejbližšími

úkoly: vytvoření prozatímní vlády, která by provedla konfiskaci statkářské, carské a církevní půdy, zavedla 8hodinovou pracovní dobu, svolala ústavodárné shromáždění. Začaly vznikat sověty dělnických a vojenských zástupců, v nichž však většinu měli menševici a eseri. Pokus cara odvolat vojska z fronty k potlačení povstání v Petrohradě byl neúspěšný.

○ **28. února (13. března)** vydal sověť v Petrohradě, prohlásivši se za celostátní, svolání s výzvou, aby se obyvatelé v celé zemi ujali správy veřejných záležitostí bez výjimky.

○ **2. (15.) března** byla vytvořena Prozatímní vláda, předsedou se stal kníže Georgij Jevgenjevič Lvov (1861-1925) a ministry představitelé statká-

řů a velkoburžoazie. Vzniklo dvojvládní. Car Mikuláš II. Romanov se vzdal trůnu ve prospěch svého bratra Michaila Alexandoviče.

○ **3. (16.) března** Prozatímní vláda v deklaraci vyhlásila svobodu slova, tisku, organizací, shromáždění a stávek, zrušení stavovských, náboženských a národnostních omezení, přípravu Ústavodárného shromáždění, zavedení milicí místo policie, okamžitou amnestii politických vězňů, ponechání revolučních vojsk v Petrohradě. Vláda informovala sověť o vzniku nové ruské vlády a slíbila, že bude pokračovat ve válce. Bratr Mikuláše Michail se vzdal trůnu. Vláda dynastie Romanov-

ců skončila po 301 letech vládnutí od 21. února 1613. Nejvýznamnějším z nich byl Petr I. Veliký – vládl v letech 1689-1725, byl reformátorem mnoha oblastí tehdejších poměrů.

2 x ÚNOR

○ **7. (20.) března** napsal **V. I. Lenin první z pěti dopisů zdaleka** pod názvem *První etapa první ruské revoluce*. Uvedl, že první etapa revoluce skončila a jde o přechod k etapě druhé, která musí předat moc do rukou dělníků a chudých rolníků. Jedině taková vláda bude schopna dosáhnout trvalého míru. Musí však být podporována ohromnou většinou rolnictva.

Pozn.: V Rusku tehdy neplatil kalendář jako v ostatní Evropě, proto se uvádí, že šlo o Únorovou revoluci.

Karel Janiš

VÍTĚZNÝ ÚNOR 1948

Tak jsme si tuto významnou událost v dějinách naší vlasti a zejména Komunistické strany Československa zvykli nazývat a každoročně připomínat.

Učili jsme se o jednotlivých únorových dnech - etapách mocenského střetu s domácí reakcí, vedenou a ze skrytu kontrolovanou cizími zpravodajskými agenturami.

Vzpomeneme jistě i na události bezprostředně předcházející - zhoršení hospodářské situace v druhé polovině r. 1947 (sucho - milionářská daň, prosazená KSČ, strana získávala pracující na svou stranu), aktivizace reakce na Slovensku i jednotlivých stranách Národní fronty i snaha o ovládnutí policie i armády, ve kterých strana bodovala.

Střet vyvrcholil a byl rozhodnut právě v únoru 1948. Zvídavější si jistě průběh osvěží v dokumentech. Pro ostatní - a zejména mládež, správně vzdělanou ve „svobodné škole“ - jsou zúžené na protestující studenty na Václaváku a hlášku *Klementa Gottwalda „Právě jsem se vrátil z hradu.“* Začátek 40 let komunistického temna. To ostatní (zejména úspěchy) je nezajímá.

My bychom měli přestat vzpomínat s nostalgií na něco, co už se nevrátí, stejně jako naše mláďa! Pro nás musí být Únor příležitostí k zamyšlení – jak obnovit pozici strany ve společnosti, kde i slovo „dělník“ je slovo téměř sprosté. Kde nám naši protivníci dělnickou třídu a třídní boj zrušili, a my to jen bereme na vědomí. Práce to bude těžká a dlouhá. Přejme novým generacím úspěch a pokud to ještě jde, tak i pomozme!

Jan Korbel

JIRÍ JAROŠ NICKELLI, SPOLEČNOST LUDVÍKA SVOBODY BRNO

KAŽDÝ, KDO RUSKO OBVIŇUJE Z AGRESE, JE SÁM AGRESOR

Každý nepředpojatý badatel, vědec historik, vědec etnograf, vědec sociolog, musí uznat, že ruské kořeny Krymu jsou nepopiratelné. V dějinách se X krát stalo, že Krym okupovaly cizí mocnosti, ale pokaždé se vrátil tam, kam náležel - ruskému státu.

Tak tomu bylo již za staroruských knížat Olega a Vladimira Monomacha, tak tomu bylo za bojů Petra I. o Azov. Jednou Krym uloupili Tataři, jindy Turci, ale vždy se Krym po osvobození válkách vrátil do mateřské země. Tak tomu bylo i za carevny Kateřiny II., kdy její kníže Potěmkin zorganizoval a poté dobyl Krym zpět do ruských rukou. Bylo to roku 1783 a poté kníže Potěmkin dostal přídomek Tauričevský. Protože ve starověku se Krym nazýval Taurida. Kníže tedy nebyl pouhým stavitelem vesniček pro diplomaty, ale také obránce svaté Rusi.

Tento akt navrácení Krymu Rusku potvrdil také císař Habsburské monarchie Josef II. Od té doby až do roku 1954, kdy trockista Chruščov svévolně pro své mocenské zájmy *"daroval Krym"* tehdejší ukrajinské sovětské republice, byl Krym nepřetržitě ruský.

Jestliže dnes jistí politikové řvou mantry o *"anexi a okupaci Krymu"*, popírají nelegitimitu Chruščovova aktu. Chruščov jednal dokonce bez souhlasu tehdejšího Nejvyššího sovětu SSSR.

Takže výtky na adresu nynějšího prezidenta, kdy Krym se na základě své ústavy přihlásil k Ruské federaci legitimním referendem, jsou nejen liché, ale i vyhlané.

V dějinách byli všichni agresori vpadající do Ruska potřezeni. Počinaje Řádem německých rytířů, které pacifikoval Alexandr Něvský, přes Poláky za časů Ivana Hrozného a pak Lžidimtriijů, kdy Rusko zachránili Minin a Požarský, a Napoleona, kdy Rusko chránili Kutuzov, Suvorov a Nachimov, až k Hitlerovi, kdy SSSR zachránil Stalin a jeho maršálové a generálové s celými národy SSSR.

Dnes se historie opakuje ve vyšším řádu.

Proti Ruské federaci se zformovala další panská liga Západu. Její cílem je loupež bohatství Ruska a poroba a genocida Slovanů. De facto jako za Hitlera.

Hanbou některých slovanských států - bohužel i naší země - je kutý antirusismus a válečné štvání proti Rusku.

Takové jsme zažili pouze za germánské okupace, kdy Slováci za Tisa byli otrockými vasaly III. reichu a my protektorátem. To samé postihlo Chorvaty, kteří byli tehdy vazaly Němců a Italů. Také Bulhary, jejich car Boris byl germanofil, protože sám byl ze sasko-koburské šlechty, ale později roku 1944 Bulhaři povstali a svrhli tuto vládu, a postavili se na stranu svých ruských osvoboditelů z let 1878-79.

Zde je nutno připomenout výrazné historické memento II. světové války.

Všichni vazalové Němců (historik Butler je nazývá "Hitlerovi šakalové") zaplatili krvavou daň za otroctví německého spojení. Všichni ztratili zvláště u Stalingradu svá vojska. Dostali zde zasloužený strašlivý název, o jakém si nikomu nikdy nesnilo.

O své divize přišli v Rusku ze Slovanů Slováci a Chorvati. Z jiných spojenců pak nejvíce Rumuni, kteří předtím z německého rozkazu okupovali Krym! Následovali Maďaři, Albánci, Italové a Španělé, kteří tam přišli o tzv. Modrou legii. To je nezměnitelný fakt dějin.

To je nezměnitelný fakt, který by měl varovat všechny válečné štváče proti Rusku.

Ruská federace nikdy nechtěla žádnou válku a žádné dobývání. Ruská federace musí hájit své území tak, jako je hájila vždy - za Teutonů Německého řádu, za Napoleona, za interventů I. světové války, i za Hitlera.

V naší zemi probíhá ostudná vrchní politika proti Rusku. Politika se kterou český národ nikdy nesouhlasil, nesouhlasí a nikdy souhlasit jako celek nebude. Totéž se děje u bratrů Slováků, kteří národním protestem dali vlastní vládě na vědomí nesouhlas s válečnickou politikou NATO a se smlouvami s cizí mocí, namířenou proti Rusku.

Český a slovenský národ se nepodvolí takové politice ve svém celku. Zrádci a kolaboranti proti Slovanům nemohou najít žádnou morální ani fyzickou podporu našich národů. Tato samozvaná politika vede naše národy jen do katastrofy, jakou zažily za okupace ve II. světové válce. Nikam jinam. A proto taková politika musí skončit na smetišti dějin!

Ve válce je již pozdě na protest...

*U hranic Ruska napětí dál roste.
Kdosi tam všechno mocně podrývá.
Kdo je ten někdo? Watsone, to je prostě:
Stále ta stejná klika ošklivá.*

*Ta, která mlela o falešných zbraních,
aby pak Irák skončil v sutinách.
Ta, která klidně tyranovi strání,
když v jejím zájmu hlavy utíná.*

*Ta, která určí, kde se kosti lámou,
ta, která k pučům leckde vyzývá.
Ta, jež si hýčká svoje Guantánamo,
kde liská práva jsou fakt mizivá.*

*Zakřičme nahlas: Válka se nám hnusí.
Váleční štváči, sami běžte si
s flintičkou někam – zlo vám páchne z pusy.
Jděte si chcípnout – to nás neděsí.*

*Není to válka, pro co žena-matka
přivede na svět svoji ratolest.
Bud'me teď slyšet, kdy je doba vratká:
Ve válce je již pozdě na protest...*

NA CO NATO?
NO NA TO...

(Autorské čtení zde:
<http://muamarek.cz/files/mp3/ve-valce.mp3>)

Básník, textař a publicista Marek Řezanka k současné situaci říká:

„Nový pandemický zákon mi za dané situace nedává žádný smysl. Vlastně jeden ano: Někdo se možná bojí masivních sociálních a protiválečných demonstrací, když by je už náhodou někdo dokázal zorganizovat.“

Neboť není nic jednoduššího, než povolit účast na nějaké té demošce jenom očkovaným... Pod libovolnou sankcí, že ano. A toho se i já bojím. Výsledek 30 hodinového maratónu v Parlamentu – dokonalé zamlžení toho nejpodstatnějšího – akcelerace militarizace středo- východo evropského regionu, desetitisíce ušáckých (ne NATO!) hrdlořežů převážně tmavé pleti (aniž bych tím chtěl cokoli říci) – naprostá šílenost z dílny naší vlády (tedy ne mojí, ale...).

Vláda mlčí, pokud někdo něco řekne, plácá nesmysly, etylén Fiala (jak mu říkají na Severní Moravě a Slezsku, neboť není vidět a jenom nasládlý smrad jej identifikuje).

Karel Světlík

NATO už zase bude provokovat svými přesuny i po našem území.

Hrdlořezy si nechte doma nebo v okupovaném Německu, pošlete tyto nové brance, bude sranda po celé trase! J. Korbel

Naši únoroví jubilanti

V tomto měsíci letošního slaví svá významná životní jubilea následující členky a členové MČO

Jan Červinka, Věra Hrdličková, Marie Gramišová, Jiří Jaroš Nickelli, Radomíra Kolísková, Alena Motláková, Jana Fojtová, Miroslav Hamerník, Pavel Haluza, Jaroslav Nevěděl, Karel Krivý, Eduard Nešpůrek, Zdeňka Strejčková, František Pokorný, Vladimír Geissel, Milada Králová a Josefa Jurečková.

Všem oslavencům děkujeme za často celoživotní práci pro spravedlivější společnost, srdečně blahopřejeme a přejeme pevné zdraví a ještě dlouhá léta spokojeného života! ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO.

did

ŽIJTE VE VZPOMÍNKÁCH

Od února 2017 soudruh prof. RNDr. Jaromír Demek, DrSc., absolvent studia na pedagogické i přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně, od roku 1958 vědecký pracovník a v letech 1963-1978 ředitel Geografického ústavu Čs. akademie věd v Brně, v letech 1978-1987 působil na přírodovědecké fakultě MU v Brně a od roku 1987 byl vedoucím katedry geografie a didaktiky na přírodovědecké fakultě Palackého univerzity v Olomouci.

Jako fyzický geograf a geomorfolog se ve více než 500 publikacích věnoval vzniku a vývoji svahů a rovin zemského povrchu v různých klimatických podmínkách. Stačí uvést tituly publikací, které o tom svědčí – Typy reliéfu Země, Planeta Země a její krajiny, Zeměpis světadílů, vysokoškolský text Teorie geografie a regionální geografie, Úvod do studia geografie a dějiny geografie, Zeměpis pro 6.-7. ročník ZŠ a pracovní sešity, Geografie ČSSR a životní prostředí ČSR. Soudruh profesor Jaromír Demek se nezpronevěřil myšlenkám sociálně spravedlivé společnosti po listopadu 1989, měl velký zájem o dění u nás a ve světě, byl předsedou ZO KSČM 0413 a zůstal aktivním členem i po odstěhování do Rudky na okrese Blansko. Byl příkladem vědce žijícího problémy života společnosti i stranické práce a jejího působení na veřejnosti. Soudruh Demek žije v naší paměti jako člověk se vzácnou povahou klidného, rozvážného i tolerantního k názorům, kladům i omylům druhých lidí, jako obdivuhodně skromný člověk příkladem pro nás všechny, kdo jsme ho znali.

Čest jeho práci a památce, velká úcta jeho působení a vlivu v naší straně i ve světě vědy o životním prostředí potřebném i dnes pro další rozvoj České republiky i krajů.

Karel Janiš

**Výbor národní kultury Brno,
pobočný spolek**

Brněnští básníci Jan Skácel a Oldřich Mikulášek

Zveme Vás ve středu 16. února 2022

v 16 h na MěV KSČM Křenová 67, sál 2. patro

Autorkou pořadu je **PhDr. Alena Stříbrná.**

Dobrovolný příspěvek vítán.

Marie Veselá, předsedkyně VNK